

การแก้ไข "สังคมไทย"

ได้อ่านบทความของอาจารย์วิจารณ์ พานิช ที่นำบทความข้างล่างนี้มาเผยแพร่ให้คนไทยได้คิด (โปรดอ่านข้อความในตอนล่าง)

อ่านไปน้ำตาซึมไปครับ ต้องยอมรับว่าสังคมไทยเป็นเช่นที่เขากล่าวไว้จริงๆ อย่างไรก็ตามก็ยังเชื่อว่าคนไทยเป็นจำนวนไม่น้อยที่มีความคิดและรู้ทันสิ่งที่เกิดขึ้น พวกเขาไม่ได้นั่งนอนใจและปล่อยให้ประเทศชาติต้องล่มสลายหรือสิ้นชาติสิ้นแผ่นดิน ผมคนหนึ่งที่ได้ดำเนินการที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ได้พยายามชี้แจงและสื่อให้คนในเครือข่ายของผมเข้าใจและช่วยกันแก้ไข ก็มีอยู่จำนวนหนึ่งที่เรารวมตัวกันและมีความคิดและอุดมการณ์เดียวกัน การดำเนินการของผมต่อเนื่องมาตลอดถึงแม้จะยังไม่เห็นผลเป็นรูปธรรม อย่างไรก็ตามได้มีการปรับเปลี่ยนวิธีการเพื่อให้เข้ากับสถานการณ์นั้นๆ แต่ไม่เคยทิ้งเจตนาเดิม เมื่อ 4 ปีที่ผ่านมาเริ่มมีกิจกรรมที่เป็นรูปธรรม ได้จัดตั้ง "ศูนย์บูรณาการพัฒนามนุษย์" และมีกิจกรรมที่เป็นรูปธรรมบางเล็กน้อย เริ่มเข้าปีที่ 5 ตกลงที่จะจัดตั้งเป็นมูลนิธิ เพื่อให้การขับเคลื่อนเป็นรูปธรรมขึ้น ขณะนี้กำลังอยู่ระหว่างการจัดตั้ง การเปลี่ยนความคิดหรือค่านิยมของสังคมต้องใช้เวลานาน อย่างน้อยต้อง 2-3 ยุคสมัย สิ่งที่ผมและเครือข่ายของผมดำเนินการอยู่ จะไม่ทันเห็นในชีวิตของผม ถ้าการดำเนินการในยุคของผมเป็นไปได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ ผู้ที่จะได้รับอานิสงส์ของโครงการนี้ จะเป็นคนรุ่นลูกของผู้ที่อยู่ 25 ปีลงไปของคนในยุคนี้ โครงการนี้ต้องทำงานร่วมกันถึง 3 ยุค ได้แก่ คนรุ่นผม ตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป เป็นกลุ่มที่ต้องจุดประกายและวางพื้นฐาน รุ่น 59-45 ปี เป็นรุ่นที่เป็นกำลังและผู้นำในการทำโครงการเกิดขึ้น ส่วนรุ่นที่จะเป็นตัวขับเคลื่อนได้แก่รุ่น ต่ำกว่า 45 ปี-20 ปี คนทั้ง 3 รุ่นนี้ต้องทำงานร่วมกัน

ที่กล่าวมานี้เพียงยกตัวอย่างแค่ส่วนที่ผมดำเนินการ และเชื่อว่าคนไทยอีกหลายท่านที่คิดและมีกิจกรรมที่มารองรับสิ่งที่เกิดขึ้นกับสังคมไทยในขณะนี้

สนใจอยากมีส่วนร่วมติดตามได้จาก www.thaiihdc.org หรือติดต่อสอบถามรายละเอียดได้จากผมตลอดเวลาครับ

(ข้อความเห็บแนมประเทศไทย) "สังคมไทยเป็นสังคมที่ผู้ร่อนมากแล้วรอวันแตก สลายลง เหมือนหินกับปูนซึ่งถูกน้ำกรดกัดกร่อนทุกวัน ในวันหนึ่งข้างหน้าก็ไม่มีอะไรให้เห็นเป็นแก่นสารเลย

จดหมายเห็บแนมประเทศไทย

ข้อเขียนข้างล่างมาจาก อีเมล ที่ส่งต่อๆ กันมา และมีคนเขียนบทวิจารณ์แนมมาด้วย ในบันทึกนี้ บทวิจารณ์มาก่อนบทความตัวจริง ผมเอามาลงเพราะคิดว่าน่าจะเตือนสติคนไทยได้บ้าง

ป้าแยมขอแถมหน่อย : แน่ใจได้เลย ว่าคนเขียนจดหมายฉบับนี้เป็นคนไทย และเป็นคนไทยที่ป้าอยากรู้จักอย่างมาก เธอหรือเขา อ่านสังคมของเราได้ทะลุปรุโปร่ง แล้วเอามารวมไว้ด้วยกันเป็นข้อเขียนให้คนไทยได้คิด แดงแต้มให้น่าอ่าน จุดประกายความสนใจ ด้วยการเขียนเสมือนเป็นการแปลจากภาษาต่างประเทศ รักษาสำเนียงของ"ภาษาแปล" ไว้ได้ จนเกือบทำให้หลงเชื่อจริงๆ แสดงว่า คนเขียนต้องชำนาญทั้งการใช้ภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย แต่ที่ต้องสรรเสริญก็คือ การมองเห็นสภาพปัจจุบันของสังคมไทยได้อย่างถูกต้องชัดเจน และหลายคนคงมองออก ว่าผู้เขียนใช้วิธีประชด ตอนที่นำเสนอข้อควรปฏิบัติให้นายพิจารณา เพื่อให้หน้าขำลึๆ และได้คิดไปด้วยในเวลาเดียวกัน เก่งมากค่ะ

ปัญหาสำคัญก็คือ แม้ว่าผู้อ่านจะเห็นด้วยกับข้อเขียนนี้ จำนวนคนไทยที่มี "คุณภาพ" ในตัวพอที่จะปรับเปลี่ยนแนวคิด และวิธีปฏิบัติ มีมากสักแค่ไหน

และเราจะต้องใช้เวลาานสักเท่าไร ถึงจะทำให้คนส่วนใหญ่ "ตาสว่าง" พอที่จะร่วมมือกันเปลี่ยนแปลงตนเองและสังคม ให้เป็นไปในทางบวกมากขึ้น

ป้าจะมีชีวิตอยู่จนได้เห็นวันนั้นหรือไม่ หวังใจเหลือประมาณ แต่เราก็ต้องมีความหวังนะคะ มองโลกในแง่ดีไว้ก่อน และทำวันนี้ให้ดีที่สุด ทั้งคิด และทำ ในสิ่งที่เราอยากให้คนอื่นเป็นอย่างนั้น ทำสิ่งที่ดีที่สุดที่เราอยากเห็นสำหรับส่วนรวม เพื่อความอยู่รอดของสังคมทั้งหมด แล้วไม่ต้องพะวงว่าจะเห็นผลทันตาไหม ถ้ามันไม่เกิดขึ้น ก็ต้องเรียนรู้ที่จะปลงให้ได้ ว่าประเทศเราคงถูกสาปมา และเป็นเวรกรรมของเราเองที่ต้องเกิดมาเป็นคนไทยในพอดีนี้อ!!!! นั่นไง ป้าก็คิดแบบ "ไทยๆ" กับเขาด้วย!

จดหมายถึงนาย....

อ่านแล้วจะเป็นลม ช่วยคิดให้หน่อยว่าคนเขียนฝีมือแบบนี้คือใครกันแน่ ไทยหรือฝรั่ง. ทำไมเค้าว่าเราได้ถูกต้องแล้วก็เจ็บแสบได้ขนาดนี้ เหมือนถูกคนตบหน้าจนซ้ำแดงกำไปหมดหรือเหมือนถูกกระต๊อบจมกองอยู่ที่พื้นก็เป็นไปได้. ต้องยอมรับว่าคนเขียนเขาเรียนรู้นักไทยแล้วก็ประเทศของเราได้ชัดเจนด้วยความชำนาญจริงๆ ต้องให้แน่ใจว่าเราต้องส่งให้คนไทยเพื่อนของเราได้อ่านให้มากที่สุด

แปลได้เก่งจนนึกว่าเขียนโดยคนไทยเลยครับ

จดหมายถึงนาย

(“ จดหมายถึงนาย ” ที่ท่านจะได้อ่านต่อไปนี้เป็นข้อเขียนของคนหนุ่มซึ่งมี ความรู้ความสามารถมีประสบการณ์ในแวดวงการทูตและแวดวงของศาลรัฐ ธรรมนูญ

เป็นคนเก่งที่ซื่อสัตย์สุจริต ซึ่งหายากยุคสมัยนี้ แนวคิดและวิธีเขียนอาจจะดูเหมือนรุนแรงแต่ถ้าเราไม่ปฏิเสธความจริง คงต้องยอมรับว่าสิ่งที่บรรยายไว้มืออยู่จริงในบ้านเมืองของเรา ผมเห็นว่าเป็นข้อเขียนที่น่าจะเป็นประโยชน์ ในการกระตุ้นเตือนทุกคนให้ตระหนักถึงพิษภัยที่เรากำลังเผชิญอยู่ เพื่อจะได้ช่วยกันคิดอ่านป้องกันหรือแก้ไขให้ดีขึ้น ในยุคนักธุรกิจครองเมืองจึงได้นำลงมาไว้ในคอลัมน์นี้)

ข้าพเจ้าเป็นชาวต่างประเทศที่ทำงานอยู่ในเมืองไทย มีหน้าที่รายงานภาพรวมของประเทศไทยกลับไปยังนาย คือ บริษัทแม่ในต่างประเทศ หรือ บางครั้งก็แอบเสนอรายงานต่อรัฐบาลประเทศของข้าพเจ้า

ในโอกาสล่าสุดนี้จำเป็นต้องทราบบ้างว่าควรจะดำเนินการในแง่ยุทธศาสตร์ต่อ ประเทศไทยอย่างไรดีเพื่อให้การครอบงำประเทศนี้สมบูรณ์ที่สุด ในระยะยาว ข้าพเจ้าขอเสนอความต้องการของนายด้วยจดหมายสั้นๆ ฉบับนี้

นายที่รัก ตามที่มอบหมายให้ข้าพเจ้ามาพำนักรู้ในในประเทศไทยเกือบ 20 ปีแล้วนั้นข้าพเจ้าพอจะ สรุปคำตอบเพื่อเสนอต่อนายได้ดังต่อไปนี้

ภาพรวมของประเทศไทยยังคงเป็นประเทศกำลังพัฒนาที่ค่อนข้างยากจน สังคมไทยโดยพื้นฐาน มีลักษณะไร้ระเบียบกฎเกณฑ์ ซึ่งเป็นอุปนิสัยประจำตัวของชนชาตินี้

แม้ว่ารัฐบาลรัฐสภาและประชาชนส่วนหนึ่งได้พยายามแก้ไขกฎหมายต่างๆ จำนวนมาก รวมทั้งรัฐธรรมนูญในการปกครองประเทศให้ดีขึ้น แต่โดยพฤติกรรมแล้ว คนไทยนิยมการดำเนินชีวิต ธุรกิจ และการใช้อำนาจรัฐ ที่อยู่นอกเหนือกฎเกณฑ์ต่างๆ หรือที่มีคำกล่าวใน ประเพณีไทยว่า “ทำได้ตามใจคือไทยแท้” ท่านจะประมาทต่อคำกล่าวนี้ไม่ได้เลย

ในทางกายภาพ กรุงเทพฯเป็นตัวอย่างของเมืองหลวงที่ไร้ระเบียบที่สุดแห่งหนึ่งของโลก ซึ่งเป็นต้นทุนทางเศรษฐกิจมหาศาล ความไร้ระเบียบนี้ดำเนินไปเรื่อยๆ ไม่หยุดยั้งหรือลดน้อยลงเลย เมืองเชียงใหม่ซึ่งน่าจะได้รับการเรียนรู้ราคาแพงจากกรุงเทพฯแต่ก็ไม่ว่า หรือทำไมได้ เมืองพัทยาซึ่งควรเป็นบทเรียนให้กับเมืองท่องเที่ยวอื่นๆ แต่ก็ไม่เป็นหรือเป็นไม่ได้

ระบบการจราจรและพฤติกรรมของผู้ขับขี่ยานพาหนะก็เป็นอีกตัวอย่างที่เลวที่สุด นับเป็นสัญลักษณ์ประจำชาติก็ว่าได้

การรุกร้าที่ดินสาธารณะ ที่ป่าสงวน เขตอุทยานแห่งชาติ ฯลฯ ก็เกิดซ้ำแล้วซ้ำเล่า แก้ไขไม่ได้ แม้แต่หน่วยงานราชการถึงขนาดทำเนียบรัฐบาลเอง ภายนอกดูสวยงามแต่ภายในนั้นไร้ระเบียบทางกายภาพอย่างน่ากลัว เช่น งานเอกสารที่ท่วมท้นทางเดิน ซึ่งเป็นปัญหาของทุกหน่วยงานราชการตลอดกาลแก้ไม่ได้ ความไร้ระเบียบทางกายภาพนี้ ทำให้ประเทศไทยยังคงเป็นเพียงแค่ประเทศเล็กๆ ที่เราควรเข้ามาอภิเษกผลประโยชน์เมื่อมีโอกาสและก็กลับไปยังความศิวิไลซ์ของเราโดยเร็ว เมืองไทยไม่ใช่ประเทศที่ควรเข้ามาปักหลักลงทุนหรืออยู่อาศัยอย่างยาวนานหรือถาวร เพราะเป็นการยากที่เราจะปกครองคนชาตินี้ให้อยู่ในระเบียบวินัยได้

เพราะฉะนั้น จึงไม่เหมาะกับวัฒนธรรมอันเจริญของเรา ความไร้ระเบียบทางศีลธรรม จริยธรรม

ท่านจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าประเทศไทยเป็นเมืองพุทธ แต่มีการค้า ประเพณี และยาเสพติดอย่างเปิดเผยทั่วไป มีการฆาตกรรมกันมาก การฉ้อราษฎร์บังหลวงมีอยู่ทั่วหัวระแหง ไม่เว้นแม้แต่ในโรงเรียน มีครูโกงเด็กนักเรียนตัวเล็กๆ ในวัด ซึ่งพระโก่งชาวบ้าน หรือราชการลอกพระและพุทธศาสนิกชน หรือที่สื่อมวลชนทำกับเยาวชน ตำรวจเป็นสาเหตุสำคัญของปัญหาสังคม ทั้งนี้ไม่ต้องพูดถึงระบบราชการไทย ซึ่งข้าพเจ้าถือว่าเป็นสัญลักษณ์สุดยอดของความไร้ระเบียบทาง ศีลธรรม-จริยธรรม จนกลายเป็นสาเหตุบ่อนทำลายรากฐานของสังคมไทยให้ผู้ กร่อน เห็นได้จากการที่กลไกของรัฐไม่สามารถตอบสนองต่อปัญหาสังคมและ ศีลธรรมได้เลย ผู้นำทางศีลธรรมและจริยธรรม อันได้แก่ พระ ครู สื่อมวลชน ฯลฯ ได้เสื่อมอิทธิพลในการนำจิตใจลงอย่างมาก เพราะถูกเงินเข้าครอบงำ ทั้งโดยเจตนาในทางทุจริตจริงๆ และโดยสถานการณ์บังคับ

ส่วนผู้นำประเทศและชนชั้นนำในสังคมก็ล้มเหลวในทางศีลธรรมและจริยธรรมโดยสิ้นเชิง ดังจะเห็นได้ชัดในแวดวงการเมือง สังคมไทยยังคง “ ยอมรับนับถือ ” นักการเมือง และข้าราชการระดับสูงซึ่งมีประวัติไม่สะอาดหรือพฤติกรรมที่น่ารังเกียจ พวกเจ้าเล่ห์เพทุบาย หรือในวงการแพทย์ ซึ่งเคยเป็นวิชาชีพที่สังคมให้เกียรติอย่างมากกลับมีกรณีฉาวโฉ่เกิดขึ้นบ่อยๆ ในวงการผู้พิพากษาก็มีกรณีที่ทำให้สถาบันต้องมัวหมองอยู่เนืองๆ เชื่อหรือไม่ว่า คนไทยนั้น ที่หวังพึ่งผู้พิทักษ์สันติราษฎร์อย่างจริงจัง มีน้อยมาก ปัญหาเด็กหาที่เรียนในกรุงเทพฯ กลายเป็นตลกเศร้าของพ่อแม่ตลอดกาลชั่วชาติมาปี ฯลฯ

ในทางกฎหมาย ปรากฏว่ามีความไร้ระเบียบจนการใช้กฎหมายตั้งแต่รัฐธรรมนูญลงมาถึงระดับ ระเบียบปฏิบัติต่างๆ เกิดความวุ่นวายไปหมด สิ่งที่น่าขันก็คือ ในเรื่องๆ หนึ่งอาจมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกันมากมายหลายฉบับและให้อำนาจบุคคลต่างๆ ไว้แตกต่างกัน ทำให้สังคมไทยอยู่บนช่องว่างของกฎหมายมากกว่าตัวบทกฎหมายเอง ตัวอย่างที่ ดีก็เช่นว่า เมื่อเกิดความเสียหายขึ้น สำนักงานการบริหารราชการแผ่นดินนายกรัฐมนตรีเกือบไม่ต้องรับผิดชอบเลย โดยอ้างว่าอำนาจต่างๆ เป็นของรัฐมนตรี ส่วนรัฐมนตรีก็อ้างว่าเป็นอำนาจของปลัดกระทรวง ปลัดกระทรวงก็อ้างว่าเป็นอำนาจของอธิบดี อธิบดีมักจะกล่าวว่า “ เราจะป้องกันมิให้ปัญหาเช่นนี้เกิดขึ้นอีก ” โดยไม่ มีผู้ใดแสดงความรับผิดชอบตามกฎหมายจริงๆ เลย และเมื่อมีผู้ถามว่าเหตุใดจึงมีกฎหมายที่ทำให้เกิดช่องว่างดังกล่าวมาก เหลือเกิน นักกฎหมายก็จะตอบด้วยความภูมิใจว่า “ เพื่อกระจายอำนาจและให้เกิดความคล่อง ตัวในทางปฏิบัติ ” ความไร้ระเบียบทางกฎหมายตั้งแต่ระดับกติกาสถาบันสูงสุดในการปกครองประเทศลงมาถึงระเบียบจกจิกรสพัตเรื่องในหน่วยงานราชการหนึ่งๆ ได้กลายเป็น “ ต้นทุน ” ในการพัฒนาของประเทศไทยยุคใหม่ ทั้งๆ ที่ประชาชนในยุคนี้มีการศึกษาสูงกว่ายุคก่อนๆ จึงนับว่าเป็นเรื่องจริงที่น่าเศร้าเป็นอย่างยิ่ง และสะท้อนให้เห็นว่า มันสมองที่แท้จริงในสังคมไทยยังมิได้รับการพัฒนา หรือพูดง่าย ๆ ยังไม่ได้เกิดมาเพื่อสร้างสรรค์สังคมแม้ว่ากาลเวลาผ่านมาแล้วอย่างยาวนาน

ในทางวัฒนธรรม อะไรเล่าคือ วัฒนธรรมไทย เมื่อข้าพเจ้าถามเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย เขาจะพาเราไปดูการฟ้อนรำที่ซ้ำๆ กัน ดูผ้าไหม ดูวัด และพาไปทานอาหารไทย เขาจะพาเราไปเที่ยวดูช้าง และชาวเขา ดูเรือในแม่น้ำและการพิธีต่างๆ มวยไทยและตลาดน้ำ เราได้ดูพระพุทธรูป ปราสาทราชวัง ซึ่งล้วนแต่เป็นอดีต แต่พวกเขาไม่เคยพาเราไปดูวัฒนธรรมในการศึกษาหาความรู้ของคนไทย วัฒนธรรมในการผลิตสินค้าและการให้บริการของคนไทย การคิดค้นสิ่งใหม่ประดิษฐ์กรรมและศิลปกรรม ข้าพเจ้าไม่เคยได้พบวัฒนธรรมที่ ดึงงมมากในธุรกิจของไทยและยังพบเห็นได้ยากในระบบราชการของไทยซึ่งเน้นความ เป็นเจ้าขุนมูลนายและสายสัมพันธ์มากกว่าการมีวัฒนธรรมที่สร้างจิตสำนึกต่อสังคม คนไทยไม่สามารถชี้ให้เห็นวัฒนธรรมของพวกเขาในส่วนที่ เป็นพลังขับเคลื่อนที่แท้จริงของชาติ ได้อย่างเป็นรูปธรรม และไม่สามารถอธิบายให้เข้าใจได้ในระดับนามธรรม ความไร้ระเบียบทางกายภาพ และทางศีลธรรม-จริยธรรม และความไร้ระเบียบทางกฎหมายและวัฒนธรรม ที่สรุปไว้ข้างต้นนั้นนับว่าเป็นข้อดีสำหรับเรา ซึ่งเป็นคนต่างชาติที่มีอำนาจ เพราะแสดงให้เห็นว่าคนไทยนั้นอ่อนแอในทุกด้าน ผู้ใหญ่ก็อ่อนแอและเด็กก็อ่อนแอ คนมีความรู้ก็อ่อนแอและคนไม่มีความรู้ก็อ่อนแอ คนมีอำนาจหรือไม่มีอำนาจก็อ่อนแอทั้งสิ้น นับเป็นเวลากว่า 50 ปีมาแล้วที่คนไทยไม่มีผู้นำที่สามารถและเสียสละอย่างแท้จริง (ยกเว้นองค์พระมหากษัตริย์) อันสะท้อนกลับมาที่ลักษณะประจำชาติของคนไทยเอง

นายท่าน ! สังคมไทยเป็นสังคมที่ผูกพันกันแล้ววันแตกสลายลง เหมือนหินกับปูนซึ่งถูกน้ำกรดกัดกร่อนทุกวัน

ในวันหนึ่งข้างหน้าก็จะไม่มีอะไรให้เห็นเป็นแก่นสารเลย นายควรวัดใจว่ารัฐบาลข้ามชาติ รวมทั้งมาเฟียต่างๆ ของเรา ชาวต่างชาติ
เพียงแต่ใช้กลยุทธ์บายอันแยบยลอย่างเจียวๆ หลอกล่อให้คนไทยหลงอยู่ในความฝันว่าตนมีสติปัญญาเพียงพอแล้วโดยการเลียนแบบฝรั่งก็ใช้ได้
ความไร้ระเบียบจะเพิ่มพูนขึ้นเรื่อยๆ ในทุกด้าน สังคมไทยในที่สุดจะตั้งอยู่ได้ด้วยประชาชนที่อ่อนแออย่างหลวมๆ เพียงอย่างเดียว

ไม่มีจุดเชื่อมโยงอย่างมีความหมายกับอำนาจรัฐและอิทธิพลทางจิตใจของ ผู้นำทางการเมือง สังคม สถาบันหรือศาสนาใดๆ
เมื่อนั้นเราจะบังคับเอาประเทศไทยเป็นทาสอย่างง่ายดาย เพียงแค่รอเวลาเท่านั้น สิ่งที่เป็นเวทย์มนต์อันศักดิ์สิทธิ์ที่เราชาวต่างชาติจะใช้สะกดผู้นำของ ชาติไทยก็คือ
จงหลอกล่อให้พวกเขาหลงใหลเข้าใจว่า พวกเราชาวต่างชาติจะอยู่ในระเบียบวินัยทางการค้าและการลงทุนอันเสรีใน กฎเกณฑ์ที่เราตนเองเป็นผู้คิดค้นขึ้น
เราจะต้องสะกดให้เขาเชื่อว่าเราชาวต่างชาติจะอยู่ในระเบียบวินัยของกฎบัตรสหประชาชาติ และหลักการด้านสันติภาพ ประชาธิปไตย และมนุษยธรรมต่างๆ
รวมทั้งมาตรฐานอันสูงส่งในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ อย่าให้พวกเขาได้มีโอกาสเรียนรู้ศาสตร์ชั้นสูงของการลอบหน้าปะจุมหรือมือ
ถือสากปากถือศีลของชนชาติเราเป็นอันขาด ชาติเล็กๆ ที่น่าสงสารชาตินี้ย่อมอยู่ในอุ้งมือของเราเป็นแน่แท้ แม้คนอยากจะถูกข่มขู่
แต่พวกเขาก็มีแต่ความรักชาติเท่านั้น ไม่มีระเบียบวินัยและพลัง ภายในของสังคม อันเป็นจิตวิญญาณของชาติที่แท้จริงซึ่งจะผลักดันให้ต่อสู้ ได้สำเร็จเลย “
สิ่งที่พึงระวัง ” เราชาวต่างชาติจะต้องระวังอย่างก้าวของ เราบางประการเพื่อมิให้มีการครองอย่างเจียวๆ นี้สะกดหยุดลง ข้าพเจ้าขอเสนอแนวคิดต่อไปนี้

1. อย่าให้เมืองไทยมีผู้นำที่เข้มแข็งและเสียสละ สังคมไทยส่วนใหญ่ยังหวังพึ่งหัวหน้าฝูงและสิ่งที่มีอำนาจ เขายังไม่หวังพึ่งพาตนเองมากนัก
หากสังคมไทยได้ผู้นำที่เสียสละ พวกเขาจะกลายเป็นชาติที่รุ่งเรืองได้ในเวลาอันรวดเร็ว ดังเช่นที่ปรากฏมาทุกยุคในประวัติศาสตร์ชาติไทย สิ่งที่เราควรทำคือ
ส่งสัญญาณสนับสนุนผู้ที่ได้รับเลือกมาเป็นนายกรัฐมนตรีที่มาจากแม่พิมพ์ (mold) แบบเก่าของไทย เช่น นาย ช. นาย ก. นาย บ. ฯลฯ
หรือผู้ที่แสวงประโยชน์สูงสุดจากการเมือง คนพวกนี้จะช่วยให้เราชาวต่างชาติใช้เวทย์มนต์ของเราได้ง่ายขึ้นเหมือนที่ผ่านๆ มา
2. อย่าให้ผู้นำของไทยคิดออกนอกแนวโลกาภิวัตน์ เพราะโลกาภิวัตน์คือเวทย์มนต์ของเรา จงทำให้พวกเขาหลงใหลมากขึ้นเรื่อยๆ ว่าโลกาภิวัตน์ที่ถูกต้อง คือ
การเอาใจท้องถิ่น (localization of globalization) เพื่อว่าเขาจะได้แคลงใจสงสัยน้อยลง จงทำให้พวกเขาเชื่อว่าปัญหาต่างๆ ของพวกเขานั้น
จะพึงพากลไกของรัฐไม่ได้ แต่ต้องพึ่งพานักคิดแก้ปัญหาอิสระในนามผู้เชี่ยวชาญและ เอ็นจีโอ บางแห่งที่เราสนับสนุนอยู่ จงจูงมือพวกเขา
จงจูงใจพวกเขาและให้อาามิสแก่พวกเขา ทำให้เขารู้สึกว่าภาคประชาชนเท่านั้นที่สำคัญ พวกเขาจะดูหมิ่นเหยียดหยามอำนาจรัฐ พวกเขาจะเกลียดชัง
พวกเขาจะเคียดแค้น ซึ่งจะเป็นผลดีแก่ความก้าวหน้าของเรา ขณะเดียวกัน เราเองจะต้องสนับสนุนให้อำนาจรัฐพัฒนาประเทศไปใน
แนวทางที่ประชาชนเกลียดชังมากขึ้นทีละน้อย โดยแสร้งทำเป็นว่าอย่าช่วยเหลืออย่างจริงจัง
3. จงเร่งให้คนไทยรู้สึกว่าการแก้ปัญหาเศรษฐกิจแล้ว เมื่อพวกเขาหลงเชื่อว่าทุกอย่างดีขึ้น นิสัยประจำชาติของพวกเขาจะพลุ่งพล่าน
พวกเขาจะลืมตัวสร้างความไร้ระเบียบมากขึ้นเป็นทวีคูณ เริ่มจากการเมืองระดับชาติ ข้าราชการ นักรูทกิจ ฯลฯ ลงมาจนถึงการเมืองท้องถิ่น พระ ตำรวจ ชาวบ้าน
พวกเขาจะรีบเร่งออกกฎหมายต่างๆ จนยุ่งเหยิงไปหมด ไม่ทราบว่าเป็นเรื่องใดเรื่องหนึ่งจะไขกฎหมายใด ในกรณีใดเมื่อใด พวกเขาจะย่อหย่อนต่อวินัยทางเศรษฐกิจ
การคลัง และการเงิน พวกเขาจะเมินเฉยต่อศีลธรรม-จริยธรรม จะฟุ้งเฟ้อ ทำตัวเป็นคางคกขึ้นวอ เพื่อให้เราชาวต่างชาตินิยมชมชอบ
ดังนั้นพลวัตทางเศรษฐกิจเพราะความเชื่อผิดๆ ว่าทุกอย่างดีขึ้น จะนำไปสู่จิตวิญญาณของชาติที่เป็นอัมพาตหนักกว่าเดิมในเวลาอันไม่ช้า
ซึ่งจะเป็นโอกาสทองของพวกเขาชาวต่างชาติอย่างแท้จริง
4. จงช่วยสนับสนุนการศึกษาของคนไทย (ให้แคบขึ้นเรื่อยๆ) จนคนทั้งชาติเชื่อว่า การใช้คอมพิวเตอร์ไม่เป็น คือการไม่ได้รับการศึกษา
พวกเขาจะชำนาญและหลงใหลได้ปลื้มกับเทคนิคต่างๆ ซึ่งนำเอาความสะดวกสบาย และเงินเดือนสูงๆ มาให้
จนลืมไปว่าการสร้างชาตินั้นสำคัญกว่าการสร้างโปรแกรมคอมพิวเตอร์หรือการส่ง e-mail เราทำให้พวกเขาเชื่อไปได้เลยละหนึ่งแล้วว่าต่อไปคำว่า “ชาติ”
จะไม่มี เพราะ internet ได้ทำลายพรมแดนธรรมชาติลงเสียแล้ว ต่อไปก็ต้องทำให้พวกเขาลืม “ความรักชาติ” และแรงบันดาลใจที่จะ “สร้างชาติ”
เพื่อว่าจะได้หมดความปรารถนาแบบโบราณที่จะยืนอยู่ในโลกอย่างทรนง เช่นเสรีชนอื่นๆ อย่าให้พวกเขาสนใจศิลปศาสตร์มากนัก เพราะวิชาเหล่านี้ทำให้พวกเขา “
คิดอย่างมีจินตนาการ” อย่าให้พวกเขา “ คิดได้ ” มากๆ หรือ “ อายากคิด ” มากๆ เพราะมันจะเป็นฐานพลังให้สังคมไทย “ คิดสู่ ”
” จงเน้นให้พวกเขาหลงใหลในวิชาการเทคนิคและอิเล็กทรอนิกส์เป็นสำคัญ
5. หลีกเลี่ยงการวิพากษ์วิจารณ์ระบบราชการไทย เพราะระบบราชการไทยนั้นล้ำหลังมาก
และเป็นทั้งอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศพร้อมกับเป็นเชื้อโรคที่กัดกินสังคม ไทยโดยส่วนรวมมากขึ้นทุกที
ระบบราชการไทยเต็มไปด้วยความกดดันทำลายทรัพยากรบุคคล เต็มไปด้วยความไร้ประสิทธิภาพ และความรู้สึกร้านอกต่อสังคม
ทำให้ระบบราชการไทยเป็นมหาสมุทรของเรชาวต่างชาติ อย่าชี้จุดอ่อนของเขา อย่าวิพากษ์วิจารณ์ ปลอ่ยให้มันเป็นตัวบ่อนทำลายคนไทยทั้งทางกายและทางจิตใจ
ทุกลมหายใจของชีวิตจนกว่าจะหมดลม เมื่อไม่วิพากษ์วิจารณ์ มหาสมุทรของเราจะทำงานอย่างขะมักเขม้นโดยหลงเชื่อว่ามันนั้นดีเลิศประเสริฐ ที่สุดในชาติ
มีความชอบธรรมที่จะเขมือบงบประมาณแผ่นดินมากขึ้นเรื่อยๆ จนชาติไทยทั้งชาติเป็นอัมพาตเพราะมะเร็งร้ายนี้ อย่าลืมนะเพื่อนตัวใหญ่ ที่ขึ้นสนิมเขรอะ
ย่อมทำให้จักรกลทั้งหมดสามารถหยุดหมุนได้ เราชาวต่างชาติไม่ต้องลงทุนลง แรงอะไรเลย นั่งยิ้มเฝ้ามองมหาสมุทรของเรา และยื่นหัตถ์แห่งมัจจุมิตรแก่พวก เขา

จนกว่าเวลาจะมาถึง

6. จงนำรายงานฉบับนี้ให้คนไทยอ่านเพื่อทดสอบปฏิกิริยาของพวกเขา ข้าพเจ้านั้น ใจว่าพวกผู้นำจะตอบด้วยใบหน้าที่ยิ้มละไมว่า “ เพิ่งได้รับเอกสารขอเวลาให้เราแต่งตั้งคณะทำงานขึ้นมาศึกษา ก่อน ” ส่วนคนไทยทั่วไปจะตอบ ว่า “ ไม่เป็นไร ” แล้วหัวเราะเห็นพื้นขาว นายท่านจงเตรียมเครื่องปรุงรสให้พร้อมเพื่อลิ้มรสเนื้ออันโอชะจากแผ่นดินไทย

รายงานของข้าพเจ้าฉบับนี้มีเพียงเท่านี้ หากรัฐบาล บริษัทข้ามชาติและมาเฟียของเราวางแผนเข้ามาผูกมิตรกับคนไทยโดยมีเป้าหมายเช่นนั้นแล้ว ข้าพเจ้ารับรองว่าคนไทยจะภาคภูมิใจในการผูกมิตรกับเราเป็นอย่างยิ่ง เพราะพวกเขาโดยเนื้อแท้ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลงมากนักและไม่ชอบคิดแก้ไขปัญหาด้วยตัวเอง พวกเขาชอบการยกยอปอขึ้น หลีกเลี่ยงความขัดแย้งและใช้ชีวิตตามสบาย

คำสำคัญ (keywords): [551014](#) , [บันทึกการเมืองไทย](#) , [จดหมายถึงนาย](#) · เลขที่บันทึก: 505556
· สร้าง: 14 ตุลาคม 2555 07:41 · แก้ไข: 14 ตุลาคม 2555 07:41 · ผู้อ่าน: 28 · ดอกไม้: 5 · ความเห็น: 3 · สร้าง: ประมาณ 6 ชั่วโมง ที่แล้ว · สัญญาอนุญาต: ครีเอทีฟคอมมอนส์แบบ แสดงที่มา-ไม่ใช้เพื่อการค้า-อนุญาตแบบเดียวกัน

คำสำคัญ (keywords):

[สังคมไทย](#)

,

[ความอ่อนแอของสังคมไทย](#)

,

[การแก้ไขความอ่อนแอ](#)

,

[ศูนย์บูรณาการพัฒนามนุษย์เป็นช่องทางหนึ่งที่แก้ปัญหา](#)

· เลขที่บันทึก: 505577

· สร้าง: 14 ตุลาคม 2555 13:32 · แก้ไข: 14 ตุลาคม 2555 13:32 · ผู้อ่าน: 1 · ดอกไม้: 0 · ความเห็น: 0 · สร้าง: 3 นาที ที่แล้ว · สัญญาอนุญาต: ครีเอทีฟคอมมอนส์แบบ แสดงที่มา-ไม่ใช้เพื่อการค้า-อนุญาตแบบเดียวกัน